

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.824/2009/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. A. K. jogtanácsos által képviselt felperes neve, címe felperesnek - a Wéber Judit Ügyvédi Iroda (1051 Budapest, Október 6. u. 21. I/5., ügyintéző: Dr. Wéber Judit ügyvéd) által képviselt alperes neve, címe alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2009. november 5. napján meghozott 11.P.20.734/2009/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 60 000 (Hatvanezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes a módosított keresetében az alperes részéről a jó hírneve megsértésének megállapítását, az alperesnek a további jogsértéstől való eltiltását és 8 000 000 forint kártérítés megfizetésére kötelezését kérte amiatt, hogy a k.-i születésű, országgyűlési képviselő alperes az **"X" TV** 2009. május 18-án sugárzott **„YYY”** című műsorában a műsorvezető riportalanyaként a következő kijelentéseket tette: „azokon a kistélepléseken, ahol FIDESZ vezetése önkormányzat van, a baloldali érzelmi állampolgárok nem kapnak állást. Én egy olyan városból jövök, ahol már sok-sok éve a FIDESZ van kormányon az önkormányzaton ...”

A kereset szerint a Magyarországon az európai parlamenti választások kampányidőszakában tett fenti nyilatkozatával az alperes valótlán tény állított, feltehetően azzal a céllal, hogy az ellenzéki pártot lejárassa, ezzel azonban megsértett egy testületet.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a kifogásolt nyilatkozatában K. város neve egyetlen alkalommal sem hangzott el, nem az alperesre vonatkozó tényállítást tett, hanem politikusként egy jelenségről szerzett tapasztalatairól kialakított politikai véleményének adott, általánosságban hangot.

Az elsőfokú bíróság a 3. sorszám alatt hozott ítéletével a felperes keresetét elutasította, kötelezte az alperes javára 15 nap alatt 200 000 forint és ÁFA perköltség megfizetésére, és megállapította, hogy a le nem rótt 480 000 forint eljárás illetéket az állam viseli. Határozatának indokolásában kifejtette; az alperesi tv-interjúnak a felperes által sérelmezett kitételei a k.-i lakosok számára egyértelműen K. városára utalók voltak, ezért a felperes kellő alappal lépett fel személyhez fűződő joga védelmében.

A felperes által kiemelt alperesi mondatokat azonban a szövegkörnyezetével egybevetve az elsőfokú bíróság az alperes kampányidőszakban tett politikai véleménynyilvánításának értékelte, amely ha „tartalmaz is burkolt tényállítást, az olyan általános kijelentés, amely nem utal a felperes baloldali állampolgárokat elutasító működésére”. Mivel megállapítása szerint az alperes véleménynyilvánítása az önkényesen elmarasztaló értékítélet kategóriáját nem érte el, a felperes által a keresetében kért személyiségi jogsértés nem volt megállapítható.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a keresetének való helytadást és az alperesnek a perköltségeiben való marasztalását kérte. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a keresetét annak ellenére utasította el, hogy a határozata indokolásában maga is megállapította: „a felperes kellő alappal lépett fel a személyhez fűződő joga védelmében”. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által véleménynyilvánításnak minősített alperesi kijelentés burkoltan valótlan és sértő tényállítást tartalmazott, minden valós alapot nélkülözve önkényesen fejezett ki elmarasztaló értékítéletet, ezáltal személyiségi jogot sértett.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A felperes fellebbezésével kapcsolatban rámutatott; értelmezhetetlen az abban tett az a felperesi előadás, hogy az alperes véleménynyilvánítása burkoltan valótlan és sértő tényállítást tartalmazott. Álláspontja szerint egy vélemény nem tartalmazhat sem burkoltan, sem máshogyan semmilyen tényállítást, a vélemény vélemény, nem pedig tényállítás. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes a kampánykörúton szerzett tapasztalatairól fogalmazott meg - általánosságban - véleményt, amely a tv-interjú alapján nem volt a felperesre vonatkoztatható, a felperes személyiségi jogát nem sérthette.

Az ítélet a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a kereset elbírálásához szükséges körben feltárta, az abból levont jogi következtetésével az ítélet a általánosságban és a konkrét ügyre vonatkoztatva is teljes mértékben egyetértett. A fellebbezésben hivatkoztak miatt a

helytálló elsőfokú döntés mindenben helyes indokolását az ítélet tábla az alábbiak szerint egészíti ki:

Alapítanul hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra, hogy a keresetét elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés nincs összhangban az indokolásnak azzal a megállapításával, miszerint a felperes kellő alappal lépett fel a személyhez fűződő joga védelmében.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, e jogok a törvény védelme alatt állnak. A (2) bekezdés értelmében a személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat a jogi személyekre is alkalmazni kell, kivéve, ha a védelem - jellegénél fogva - csak magánszemélyeket illet meg. A Ptk. 78. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hírnév védelmére is.

A (2) bekezdés szerint a jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényről állít, híresztel, vagy való tény hamis színben tüntet fel.

E rendelkezések alapján jó hírnevének megsértése miatt a jogi személyt is megilleti a keresetindítás joga.

„A helyi önkormányzatokról” szóló 1990. évi LXV. törvény (Ötv.) 9. § (1) bekezdése szerint az önkormányzat jogi személy, ezért helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában a kifogásolt megállapításában annak tartalma szerint akként, hogy a felperes, a jó hírnévhez fűződő személyiségi joga védelme érdekében jogosult volt keresetet indítani az alperes ellen.

A jogi személy hírnevét az olyan, vele összefüggésbe hozható közlés sérti, amely nyíltan vagy célzással, utalással valótlan tényről állít.

A felperes a fellebbezésében nem kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében véleménynek minősítette az alperes keresetben kifogásolt kijelentéseit, abban pedig, hogy a véleménynyilvánítás az adott esetben a kért személyiségi jog megsértésének megállapítására nem volt alkalmas, az ítélet tábla osztotta az elsőfokú bíróság elfoglalt jogi álláspontját.

A fellebbezésben hivatkozottak miatt a véleménynyilvánítás szabadsága tekintetében általánosságban az ítélet tábla az alábbiakat emeli ki:

Az 1993. évi XXXI. törvénnyel a magyar jog belső részévé vált Emberi Jogok Európai Egyezményének X. Cikke rendelkezik arról, hogy mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához, s ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát is. Az alapjogok körében kitüntetett fontosságú a véleménynyilvánítás szabadsága és szabad véleménynyilvánításhoz való jog, a vélemény igazság és értéktartalmától függetlenül védett és a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozására csak akkor kerülhet sor, ha az egy másik alapjog védelme érdekében történik. Ennek megfelelően a védelem megillet olyan gondolatokat, információkat, elveket és nézeteket is, amelyek sértőek, meghökkentőek, esetleg aggodalmat keltenek. A vélemény, bírálat vagy

értékítélet a jó hírnév megsértésére akkor sem alkalmas, ha téves. Ezért a bíróság a sérelmezett vélemény érték- és valóságtartalmát nem vizsgálhatja.

Mindezekből okszerűen következik, hogy az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást úgy, hogy az alperes a vele készített tv-interjúban elhangzott, a felperes keresetében kiemelt kijelentéseivel a felperes jó hírnevét nem sértette meg.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az ítéletábra a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - figyelemmel a Pp. 254. § (3) bekezdésére is - lényegében helytálló indokai alapján hagyta helyben.

A sikertelenül fellebbező felperes a jogtanácsosi munkadíjból eredően keletkezett saját másodfokú perköltségét maga köteles viselni és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesnek az ügyvédi munkadíjból eredően felmerült másodfokú perköltségét is, amelynek összegét az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított - és a felek részéről nem kifogásolt - elsőfokú perköltség alapulvételével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján, de a (6) bekezdés alkalmazásával mérsékelt összegben állapította meg a kifejtett ügyvédi tevékenységre és arra figyelemmel, hogy a másodfokú eljárásban tárgyalás tartására nem került sor.

D e b r e c e n, 2010. április 27. napján

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Riczu András s.k. előadó bíró, Dr. Bakó Pál s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -